

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/49/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010117
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5613010117.5

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 1. júla 2016 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný

V. Z. U. L. R. Á. I. S. N. nar. XX. X. XXXX O. Z., trvale bytom Š. XXX/XX, R. B. X., okres M.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že v období od 23. 11. 2010 do 21. 2. 2011, na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 23. 11. 2010 medzi obchodnou spoločnosťou SLOVENSKÁ DREVÁRSKA SPOLOČNOSŤ, s. r. o., so sídlom Kráľova Lehota 2, IČO: 36 412 457 (toho času vymazaná z obchodného registra Okresného súdu Žilina dňom 10. 10. 2012), zastúpenou konateľom R. X. N., I. XX. X. XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, E., ako mandantom a V. Z., I. XX. X. XXXX, trvale bytom Š. XXX/, R. B. X., ako mandatárom, prevzal od mandanta peňažnú hotovosť vo výške 26.250,20 eur, ktorú sa zaviazal použiť na usporiadanie pohľadávok a záväzkov voči príslušnému daňovému úradu, ostatných pohľadávok a záväzkov, komunikáciu s úradmi štátnej a verejnej správy a prípravu ozdravného procesu spoločnosti, prípadne kroky spojené s konkurzom, nútenou správou alebo likvidáciou obchodnej spoločnosti, čo však neurobil, ale prijaté peňažné prostriedky použil na vlastnú potrebu a obchodnej spoločnosti SLOVENSKÁ DREVÁRSKA SPOLOČNOSŤ, s. r. o. tak spôsobil škodu vo výške najmenej 26.250,20 eur, pričom zmluvou o postúpení pohľadávky bola dotknutá pohľadávka v časti - vo výške 25.000,- eur postúpená na L. L., I. XX. X. XXXX, trvale bytom B. X, Z.,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 2, § 38 ods. 2 (§ 36 písm. j/, § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ů j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 3T/48/2014 zo dňa 4. 7. 2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV č. k. 3T/48/2014 - 527 zo dňa 8. 7. 2014, ktorými bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 2, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 roky, pričom súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/114/2012 zo dňa 1. 10. 2012 v časti výroku o treste zákazu činnosti, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/114/2012 zo dňa 1. 10. 2012, ktorým bol obvinenému uložený podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný nahradiť škodu poškodenému L. L., I.. XX. X. XXXX, trvale bytom B.H. X, Z., vo výške 25.000,- eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na V. Z. obžalobu za skutok kvalifikovaný ako pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vyhlásil, že je nevinný. Na svoju obhajobu uviedol, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal a finančné prostriedky prijal od poškodenej spoločnosti a od V. L., s ktorým mal podpísané mandátne zmluvy, a to nielen vo veci Kráľovej Lehoty. Ďalej uviedol, že aj keď V. L. sa vyjadril, že zmluva a odmena boli za usporiadanie pohľadávky, avšak nešlo o odmenu za vymoženie pohľadávky, išlo o paušálne výdavky. V jednej mandátnej zmluve išlo o vymáhanie pohľadávok a v druhej najmä o usporiadanie pohľadávok, ktoré boli zo strany L. spoločnosti voči iným subjektom. Dohodnutá bola odmena v priemere 20% za situácie, keď budú vymožené pohľadávky. On (obžalovaný) bol konateľom spoločnosti ERP Solution. Pripravili odpredaj pohľadávky L.F. voči V. Š., a keď to už bolo dohodnuté a zaplatené by bolo za pohľadávku v celej výške požadovanej L., V. L. zakázal konať z dôvodu, že istá pohľadávka medzi leasingovou spoločnosťou L. a ďalším subjektom je pochybná. Dlh medzi leasingovou spoločnosťou a ďalším subjektom vymáhal L. a Š., vytvorili poštové podacie lístky, kde sami dávali pečiatky pošty, ktoré mal údajne vyrobiť Š. na príkaz L. a sami si vyhotovovali dátumy. Obžalovaný podpísal dve mandátne zmluvy medzi V. L. a spoločnosťou ERP Solution, s.r.o., z ktorých jedna sa týkala uvedeného vymáhania pohľadávok z leasingovej spoločnosti, a pokiaľ ide o mandátne zmluvu ohľadom spoločnosti Slovenská drevárska spoločnosť z Kráľovej Lehoty, V. L. uviedol, že mandátne zmluvu za SDS, s.r.o., podpísal na základe plnej moci, ktorú mal od konateľa N.. Pokiaľ ide o peniaze, ktoré mali byť použité na zaplatenie predovšetkým DPH, trvá na tom, že SDS nemala platiť v takej výške DPH v tom čase, a k týmto faktúram a k takému stavu v účtovníctve došlo manipuláciami jednak zo strany L. a pri kontakte s DÚ sa to javí ako neobvyklá situácia.

On peniaze neprevzal na zaplatenie pohľadávky voči DÚ, ale ako odmenu za činnosť, ktorú vykonával na základe mandátnej zmluvy, a to v sume približne 26.000,- eur, a to buď na účet, alebo v hotovosti, ale väčšinou v hotovosti s tým, že bolo rozlišované, či išlo o činnosť z Kráľovej Lehoty alebo z iných pohľadávok, predovšetkým z pohľadávky z leasingovej spoločnosti, na ktorej názov si už nepamätá. On konal nielen vo veciach daňovej činnosti a auditu vo veciach účtovníctva, ale aj v ďalších dvoch

kapitolách, ako zamestnávajú zamestnancov v jeho spoločnosti. On totiž zrušil zmluvu, ktorú mali pôvodne zamestnanci so SDS Kráľova Lehota, a konal tak po dohode s V. L. a X. N.. Zamestnancov X. Q.F., N. K., W. Y., V. I., V. Š. zamestnal vo svojej spoločnosti. S ostatnými zamestnancami pripravili nový pracovnoprávny vzťah, avšak po zásahu V. L. už neboli evidovaní v spoločnosti ERC Solution. Tým poukazuje na to, že finančné prostriedky, ktoré obdržal, použil na vypracovanie nových pracovnoprávných vzťahov. V. L. mu dal ústne pokyny na vytvorenie nových pracovnoprávných miest, a o tomto kroku vedel aj sám N., ktorý bol konateľom spoločnosti. Peniaze prevzal niekedy priamo od L., niekedy od N..

Vždy, keď prevzal peniaze od N., tak to oznámil L., a L. dával usmernenia, ako naložiť s týmito peniazmi. Mal záväzný pokyn len od L., a ten bol jednak na vytvorenie nových pracovnoprávných vzťahov, ďalej na vytvorenie záverečnej auditovej správy, na vytvorenie administrácie projektu z eurofondov s tým, že aj spoločnosť ERC Solution s.r.o., podávala za SDS, s.r.o., Kráľova Lehota záverečnú správu za eurofondový projekt, ktorý mala realizovať SDS. Riadiacim orgánom bola agentúra Sario, do ktorej adresovali záverečnú správu a pre ktorú vykonávali potrebné zistenia k napísaniu záverečnej správy. Projekt sa takmer nerealizoval a bolo veľmi ťažké dopátrať sa k tomu, kto vôbec vlastní.

Finančné prostriedky boli potom viac-menej použité na rekonštrukciu účtovníctva, pretože sama p. M. sa vyjadrila, že vedie paralelne účtovníctvo v troch verziách. V jednej veci odovzdala účtovníctvo polícii pre iné trestné stíhanie, pričom táto kniha nezodpovedala skutočnej realite. V spoločnosti SDS s.r.o. Kráľova Lehota sa diali veci, keď V. L., voči ktorému je vedené exekučné konanie, mal vkladať do spoločnosti niekoľko miliónov v korunách v priebehu rokov 2009 - 2011, a následne, ak do spoločnosti prišli financie, napr. z úverových prostriedkov alebo z prostriedkov eurofondového projektu, tak boli tieto financie V. L. vyberané. Je nezmysel tvrdenie, že peniaze, ktoré obdržal, mali byť použité na vyrovnanie pohľadávok voči DÚ. Keď sa porovnajú vstupné náklady na nákup drevnej hmoty, energií a nákup pracovnej sily s platbami, ktoré boli na výstupe, teda z predaja dyhy, nemôže vzniknúť daňová povinnosť vo výške 8.000,- eur, čo v tých mesiacoch november, september, október, december 2010 tvorilo obrat za jeden mesiac v tejto spoločnosti. Podľa L., neuhradené faktúry mali byť za predaj dyhy spoločnosti Drevona export, ktorú viedol jeho syn L. L.. Podľa objemu nakúpenej drevnej hmoty vôbec nezodpovedalo predaju dyhy exportnej spoločnosti L. L.. On sa dostal do sporu s V. L. ohľadom fakturácie voči exportnej spoločnosti a výške zaplatených faktúr, ako aj samotnej výške faktúr SDS voči exportnej spoločnosti. Tieto finančné prostriedky, ktoré obdržal za účelom tak, ako je uvedený v obžalobe, aj za tým účelom použil, a tie peniaze, ktoré sú nad rámec ozdravného procesu, napr. vo vzťahu ku odvodom zdravotnej a Sociálnej poisťovne, sú naďalej v spoločnosti ERC Solution na osobitnom účte, a čaká, ako sa vysporiadajú s V. L., nakoľko tento v roku 2012 prišiel za ním a prostredníctvom nejakej vymáhačskej spoločnosti žiadal, aby pristúpil k uznaniu dlhu voči L. L. tak, ako to je uvedené v notárskej zápisnici, kde je uvedené, že notárska zápisnica sa viaže k uznaniu dlhu za ústnu pôžičku medzi L. L. a ním ako fyzickou osobou V. Z.. Toto uznanie dlhu podpísal, a týkalo sa sumy 25.000,- eur. Takúto sumu nikdy neprijal, ani časť z nej, teda ako pôžičku od L. L., ani ako pôžičku od nikoho z rodiny L.. Sám V. L.F., keď mu dával podpisovať túto notársku zápisnicu a uznanie dlhu, pričom ju aj podpísal, tvrdil, že mandátne zmluvy sú podľa neho neplatné a finančné prostriedky obdržal (obžalovaný) ako pôžičku na základe ústnej dohody. Podpísal to z dôvodu, že chcel vysporiadať ich vzťah. V. L.F. mu sľuboval, že z tohto uznania dlhu tento dlh nebude vymáhať, nakoľko táto notárska zápisnica je na ukončenie sporu medzi nimi a bude to považovať ako odmenu s tým, že obžalovaný nebude požadovať od neho, ani od jeho rodinných príslušníkov, náhradu škody.

S N. nie je v žiadnom vzájomnom vzťahu, pozná ho odvtedy, ako V. L. rozhodol, že on (obžalovaný) má pre SDS, Kráľova Lehota usporiadať vzťahy tak, aby mohla naďalej fungovať. S V. L. sa pozná na základe sprostredkovania spolukonateľa F. W., ktorý bol s ním konateľom ERC Solution. L. očakával, že bude namiesto bývalých konateľov SDS pokračovať v tejto činnosti. Obrátil sa na neho i z toho dôvodu, že priniesol klienta, ktorý mal odoberať dyhu do Talianska od spoločnosti SDS. Pokiaľ ide o výkon auditu vo veciach účtovníctva, eurofondov a rekonštrukciu účtovníctva SDS, s.r.o., v tom čase mali jedného interného zamestnanca F. Y., okrem toho si najímali iných ekonomických a právnych poradcov, s čím bol V. L. uzročený. Z mandátnej zmluvy im takéto právo vyplývalo, aby sa obracali na iné subjekty, ktoré im môžu v tejto veci odborne pomôcť, za čo im však museli aj platiť. V súčasnosti sa spoločnosť ERC Solution nachádza v likvidácii, bol vymenovaný za likvidátora spoločnosti.

Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa sumy cca 26.000,- eur, podľa vyjadrenia obžalovaného poskytnutej ako odmena, akú výšku dosahovali paušálne náhrady od spoločnosti SDS, obžalovaný uviedol, že celkové platby od V. L., či cestou spoločnosti SDS alebo inou spoločnosťou, boli cca vo výške 32.000,- eur, ale odkedy začali byť spory medzi ním a V. L. ohľadne Š. a platieb DPH a celého účtovníctva, najmä potom, čo R.. V. odmietla prerobiť účtovníctvo s tým, že prehmaty v SDS nech si rieši V. L. a účtovníčka M., peniaze prijaté od L. nepoužívali a dali ich na osobitný účet, kým sa nevysporiadajú spory, lebo nebolo jasné, či mandátne zmluvy platia alebo neplatia. Jednu vec od nich žiadal R.. N. a druhú vec L..

Mandátnu zmluvu podpísal ako konateľ ERC Solution. Vypracoval nové pracovnoprávne vzťahy. Na žiadosť X. N. vypracovali zmluvu pre X. Q., vymenovaného za riaditeľa spoločnosti SDS, vytvorili audit v spolupráci s R.. V. a ich externou účtovníčkou. Vytvorené bolo zhromaždenie všetkých účtovných dokladov pre SDS, oboznámenie sa so všetkými výsledkami tzv. eurofondového projektu, vytvorenie záverečnej eurofondovej správy a asi dvakrát rokovanie s DÚ a rokovania s inými veriteľmi SDS. Na iné úkony si už nepamätá. Úkony boli vo forme zálohových platieb s tým, že faktúra mala byť jedna, nakoniec to zostalo ako zálohová platba, lebo L. povedal, že peniaze majú byť ako pôžička voči FO. Okrem DÚ rokoval s bankou, už si nepamätá, ale s mobilnými operátormi. V súvislosti s usporiadaním pohľadávky SDS navštívil i prokuratúru, príslušníkov PZ, sám bol vypovedať ohľadom daňových aktivít L., tiež v Sociálnej poisťovni a v zdravotných poisťovniach, inde už asi nie. Vo vzťahu ku štátnym orgánom nebolo za spoločnosť SDS poskytnuté žiadne plnenie, a to preto, že SDS nebola, okrem DÚ, nikomu zo štátnych orgánov nič dlžná. Pokiaľ ide o účtovné doklady, tak na jednom z nich (č. I. 41 „Kontrola financií z SDS, Kráľova Lehota“), kde je uvedený ako osoba zodpovedná za správnosť vyhotovenia -V. Z., a doklady opatrené odtlačkom pečiatky spoločnosti ERC solution, s.r.o., a ďalšou z osôb podpísaných na uvedenom doklade je W. R., ekonómka, obžalovaný uviedol, že dôležité je, že je zakryté na uvedenom listinnom doklade meno X. N., a týkalo sa to osoby X. N., nie SDS, s.r.o. Je to jasný príklad toho, ako V. L. dával jasné pokyny, ako majú nakladať a ako majú postupovať s informáciami a financiami ohľadom SDS. Na N. bolo vydaných niekoľko trestných rozkazov a L. kázal, aby dal advokátskej kancelárii vypracovať odpor alebo návrh na zmier pre X. N., ako fyzickej osoby, s prokuratúrou. Pokiaľ ide o č. I. 44 - vklad hotovosti na účet s názvom ERC solution, s.r.o., s uvedením sumy 1.600,- eur a popis transakcie: „prokuratúra“, obžalovaný uviedol, že toto si vyžadoval sám V. L. z dôvodu, aby sa označili platby, ktoré boli určené aj za činnosť za leasingovú spoločnosť V. L., aj za SDS, poprípade aj za iné spoločnosti, kde dali advokátom vypracovať konkrétne návrhy, kde išlo napr. aj o zmier. L. označoval prípad N. ako „prokuratúra“. De facto suma 1.600,- eur bola zaplatená ich spoločnosti. Peniaze boli určené pre advokáta. N. zastupovali, keďže bol konateľom SDS. On ho nezastupoval ako fyzickú osobu, ale ako konateľa, a všetko sa dialo na príkaz V. L.. Pokiaľ ide o otázku, či boli uzatvorené nejaké zmiery v rámci zastupovania spoločnosti SDS, s.r.o., spoločnosťou ERC Solution, obžalovaný uviedol, že boli pripravené koncepty, ktoré boli odovzdané L., medzi N. a prokurátorom a DÚ. Či existujú, nevie sa vyjadriť. Na otázku, či platil obžalovaný alebo spoločnosť ERC Solution nejaký poplatok za vyhlásenie konkurzu vo vzťahu ku spoločnosti SDS, s.r.o., obžalovaný uviedol, že nie. Pokiaľ ide o pojem „poplatok za vyhlásenie konkurzu“, obžalovaný uviedol, že za toto považuje všetky poplatky spojené s prípravou konkurzu, od právnych analýz až po ekonomické podklady, ktoré si vyžaduje zákon o konkurze. Na otázku, či sa niekedy obžalovaný zúčastnil nejakých konaní pred prokuratúrou vo vzťahu ku spoločnosti SDS, uviedol, že bol vypovedať ako svedok na prokuratúre ohľadom daňových záležitosti v exportnej spoločnosti Drevona, ako aj SDS. Nezúčastňoval sa konaní ako mandatár.

Obžalovaný V. Z. je napriek svojej obhajobnej argumentácii usvedčovaný najmä výpoveďami svedkov R.. X. N. a svedkyne N. M., ako aj obsahom listinných dôkazov zadovážených v konaní. Svedok R.. X. N. uviedol tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní, že finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté obžalovanému, boli určené na riešenie problémov Slovenskej drevárskej spoločnosti, s.r.o., ako aj v súvislosti s jej prípravou na konkurzné konanie. Finančné prostriedky neboli určené na riešenie zmluvných vzťahov obžalovaného s inými spoločnosťami. Peniaze boli V. Z. odovzdávané vždy s odôvodnením účelu, na ktorý mali byť použité. Mandátnu zmluvu, ktorá sa týkala obžalovaného, mal v rukách a rozčuľovalo ho, že na nej obžalovaný nebol podpísaný, hoci bral peniaze na riešenie problémov Slovenskej drevárskej spoločnosti, s.r.o., a jej likvidácie. Riešené mali byť odvody do Sociálnej poisťovne, čo bola alfa a omega. Riešili sa i ďalšie veci, napr. vysokozdvíhny vozík, a v tej súvislosti prevzal prostriedky. Všetky peniaze, ktoré boli obžalovanému vyplatené, boli určené na nejaký účel, v žiadnom prípade nie na odmenu obžalovaného. Peniaze boli vyplatené na účet, niečo dostal aj v hotovosti. Obžalovaný napr. prišiel do spoločnosti a žiadal ďalšie prostriedky, s odôvodnením, že majiteľ L. mu nedáva žiadne prostriedky na riešenie ich záväzkov. Na základe toho mu poskytli

ďalšie prostriedky, avšak v žiadnom prípade to nebolo určené na odmenu pre neho. Keď opäť prišiel žiadať o ďalšie peňažné prostriedky, v tom čase už mali zákaz od L. na poskytovanie prostriedkov pre neho. Voči nemu (svedkovi, ako konateľovi SDS, s.r.o.) bolo vedené trestné stíhanie kvôli tomu, že sa nezaplatili odvody, pričom on sa v tejto veci spoliehal na obžalovaného. Obžalovaný mu ako konateľovi neposkytoval žiadne podklady, z ktorých by bolo zrejmé napr., že bol na daňovom úrade. Nepreukazoval žiadnym spôsobom vykonávanie činnosti pre SDS, s.r.o. On sám ho do poslednej chvíle oslovoval p. doktor, lebo si myslel, že má právnické vzdelanie, a považoval ho za autoritu. Pohľadávka spoločnosti vo výške 26.250,20 eur bola odpredaná L. L.. Na základe odpredaja pohľadávky bola 15. 1. 2013 na notárskom úrade v Bratislave spísaná notárska zápisnica medzi obžalovaným a L. L. o zmluve o pôžičke, ktorou sa obžalovaný zaviazal splatiť pohľadávku, ktorú od nich L. L. odkúpil. Zo zápisnice je zrejmé, že V. Z. uznal svoju podlžnosť, aj keď to v notárskej zápisnici vyslovene nie je uvedené. Od L. vie, že obžalovaný aj napriek tejto notárskej zápisnici svoj záväzok neuhrádzal. Odkúpenie pohľadávky navrhol R.. V. L., H., a pohľadávku odkúpil jeho syn L. L.. Pokiaľ ide o jeden z účelov, na ktorý boli poskytnuté peňažné prostriedky obžalovanému, označovaný ako „prokurátor“, zrejme sa to týkalo úhrady záväzkov voči Sociálnej poisťovni. Obžalovanému boli tiež poskytnuté finančné prostriedky na jednanie ohľadne vysokozdvížneho vozíka so spoločnosťou Gekkon. Práve z tejto spoločnosti urgovali doručenie finančných prostriedkov, hoci bolo zrejmé, že obžalovanému poškodená spoločnosť finančné prostriedky poskytla, avšak on ich na ten účel nepoužil.

Svedkyňa R.. N. M. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaného poznala, predstavený bol spoločnosti SDS X. N. ako osoba, ktorej úlohou bolo riešiť isté právne problémy. Keď riešil konkrétnu vec, pýtal si, nie pre seba, peniaze na riešenie. Až neskôr zistili, že uvedené veci nevyriešil a peniaze nešli tam, kam mali, asi si ich nechal. Neskôr mu odmietli poskytovať peniaze. Ona robila vo firme v rokoch 2010 - 2011 ako účtovníčka. Robila vo firme aj ekonómku a potom na dôchodku účtovníčku. Čo sa týka ekonomickej činnosti, vo firme bola i pokladnička a mzdárka. K výplate peňazí obžalovanému dochádzalo tak, že o tom rozhodoval konateľ N.Ď., potom to išlo cez ňu, ona to zaúčtovala a povedala pokladničke, aby mu peniaze vyplatila. Fakticky sa to robí tak, že najskôr sa vyplatí a potom sa to zaúčtuje, tak to robila i ona. Takýmto spôsobom sa mu odovzdalo 26.000,- eur a nejaké drobné. Vždy, keď sa mu poskytli peniaze, zaúčtovala to na analytika: Pán Z.. Doklady účtovala na neho ako pôžičku, lebo nemal firmu, ani pečiatku, aj keď tvrdil, že firmu má, alebo, že pre firmu pracuje. Dohodlo sa, že kým to vyúčtuje cez firmu, bude sa riešiť poskytovanie peňazí ako pôžička, a tento účel bol uvedený na pokladničnom doklade, ktorý pokladničke i podpisoval. Nikdy to však nevyúčtoval. Okrem Z. neprichádzala do kontaktu s inou osobou, s ktorou by mal podnikáť. L. staršieho pozná, zrejme on sprostredkoval zoznámenie s obžalovaným. Pokiaľ ide o listinné doklady - prehľad úhrad obžalovanému, hlavná kniha analytickej evidencie, výpis z kontroly financií SDS, Kráľova Lehota, tak pokiaľ ide o kolónku označenú „Prokurátor“, toto navrhol označiť R.. N.. Ona si nepamätá účel, na ktorý peniaze boli použité, nevie, či chcel niečo vyplatiť. Čo sa týka položky „VZV Gekkon“, tam sa dohodli obžalovaný a X. N., že obžalovanému sa pošlú peniaze za nájom vysokozdvížneho vozíka a on to zo svojho účtu v tej sume pošle firme, ktorá im vysokozdvížny vozík prenajala. Z položiek, ktoré sú uvedené na listinnom dôkaze na č. I. 39 (účel: DU - DPH, prokurátor, DU, sankčné úroky, DPH, DU, sankčné úroky, daň z príjmu FO, VZV - Gekkon, DPH 12/2010, cestná daň 2009, Orange, Úh fa, prevod práv, DUB, zruš. účtu, rôzne popl. - DU, predd. na daň, exekúcia), nevie, či obžalovaný niečo zaplatil. Celá suma 26.250,20 eur bola obžalovanému firmou vyplatená, niečo cez pokladničné doklady, niečo na účet. Všetky peniaze mu boli poskytnuté pred úkonom, ktorý mal urobiť. Nepamätá si, že by obžalovaný dokladoval skutočné vyplatenie peňazí, ktoré sa mu na nejaký účel poskytli. O tom, že sa už obžalovanému nebudú vyplácať peniaze, hovoril L., ale zákaz na ďalšie vyplácanie peňazí vydal R.. N.B.. Čo sa týka dlhu, N. s tým naložil tak, že postúpil pohľadávku na L. L.. Totiž celá firma bola v prenájme od spoločnosti Drevona NP. Táto firma ukončila prenájom a firmu dala na prenájom firme, ktorej konateľom bol L. L., a preto sa postúpili pohľadávky na neho.

Z listinných dôkazov - interného prehľadu Drevárskej spoločnosti, s.r.o., Kráľova Lehota, (právny zástupca Slovenskej drevárskej spoločnosti, s.r.o.), ako aj z prehľadu hlavnej knihy analytickej evidencie, mal súd preukázané, že obžalovanému boli poskytnuté na rôzne účely (DU - DPH, prokurátor, DU, sankčné úroky, DPH, DU, sankčné úroky, daň z príjmu FO, VZV - Gekkon, DPH 12/2010, cestná daň 2009, Orange, Úh fa, prevod práv, DUB, zruš. účtu, rôzne popl. - DU, predd. na daň, exekúcia) poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 26.250,20 eur, a to v období od 23. 11. 2010 do 21. 2. 2011. S poskytnutím hotovosti z pokladne boli obžalovanému ako konateľovi spoločnosti ERC solution, s.r.o., poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.000,- eur 23. 11. 2010, v sume 500,- eur 13. 1. 2011. Vkladom na účet

spoločnosti ERC solution, s.r.o., boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 1.600,- eur 21. 2. 2011, v sume 3.203,00 dňa 16. 12. 2010, v sume 2.000,- eur dňa 12. 1. 2011, v sume 550,75 eur dňa 21. 2. 2011, v sume 1.120,- eur dňa 29. 12. 2010. Z prehľadu pohybov na bankovom účte XXXXXXXXXXXX/XXXX mal súd preukázané prevody na účet XXXXXXXXXXXX v sumách 234,82 eur, 121,66 eur, 343,57 eur, 81,84 eur, 1.101,51 eur, 29,39 eur, 550,76 eur, 1.350 eur, 262,10 eur, 331,90 eur, 368,90 eur, 2.000,- eur, 2.000,- eur, 500,- eur, 500,- eur, 2.500,- eur, 2.000,- eur.

Z mandátnej zmluvy uzavretej medzi mandantom Slovenskou drevárskou spoločnosťou, s.r.o., Kráľova Lehota, IČO: 36412457 zastúpenej R.. X. N.B., a mandatárom V. Z., mal súd preukázané, že mandatár sa zaviazal, že pre mandanta v jeho mene a pre spoločnosti, kde je spoločníkom, vykoná úkony - predovšetkým usporiadanie pohľadávok a záväzkov voči Daňovému úradu SR, registrovaným správcom dane Liptovský Mikuláš, usporiadanie ostatných pohľadávok a záväzkov, komunikáciu s úradmi štátnej a verejnej správy, prípravu krokov k ozdravnému riešeniu spoločnosti, vykonanie krokov ku likvidácii, konkurzu, či nútenej správy. Zmluvné strany sa dohodli, že mandant uhradí mandatárovi za zariadenie všetkých jeho záležitostí podľa predmetu zmluvy odmenu, ktorú si mimo zmluvy stanovila obe strany. Z uvedenej zmluvy, ktorá je podpísaná zástupcom mandanta a nie je podpísaná mandatárom, vyhotovená 23. 11. 2010, vyplýva i klauzula, na základe ktorej mal mandatár vyhlásiť, že je oprávnený a odborne spôsobilý na zariadenie záležitostí mandanta v rozsahu podľa predmetu zmluvy.

Z informácie poskytnutej G., a.s., mal súd preukázané, že majiteľom bežného podnikateľského účtu 2621727500, na ktorý boli poskytované finančné prostriedky, je subjekt s názvom ERC solution, s.r.o., IČO: 35971843, a dispozičné oprávnenie k účtu mal V. Z. ako majiteľ.

Z výpisu z obchodného registra mal súd preukázané, že spoločnosť ERC solution, s.r.o., bola zapísaná dňa 30. 12. 2005. Spoločníkom bol okrem iných osôb ku dňu 11. 5. 2012 V. Z. a R.. O. M.. Konateľom bol obžalovaný V. Z..

Zo zmluvy o krátkodobej finančnej výpomoci uzatvorenej medzi Drevárskou spoločnosťou, s.r.o., zastúpenej konateľom L. L., a Slovenskou drevárskou spoločnosťou, s.r.o., zastúpenej R.. X. N., mal súd preukázané, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie krátkodobej finančnej výpomoci na žiadosť Slovenskej drevárskej spoločnosti, s.r.o., zo dňa 23. 11. 2010 v sume 30.000,- eur po čiastkach, podľa potrieb na konkurzné konanie. Slovenská drevárska spoločnosť sa zaviazala, že uvedenú čiastku splatí do jedného roka započítaním ich novovzniknutých pohľadávok.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom - Drevárskou spoločnosťou, s.r.o., a postupníkom L. L. mal súd preukázané, že predmetom postúpenia je istina, ako aj všetky práva s ňou spojené vo vzťahu k dlžníkovi V. Z. v sume 25.000,- eur.

Z notárskej zápisnice číslo N 74/2013, NZ 1650/2013, NCRIs 1678/2013 zo dňa 15. 1. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný uznal záväzok a súhlas dlžníka s exekúciou na sumu 25.000,- eur, ako pôžičku, ktorú V. Z. ako dlžník uzavrel s L. L. ako veriteľom.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, mal súd preukázané, že obžalovanému boli v súhrne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 26.250,20 eur Slovenskou drevárskou spoločnosťou, s.r.o. Samotný obžalovaný v konaní nespochybnil vyplatenie uvedenej sumy, avšak na svoju obhajobu uvádzal, že išlo o prostriedky, ktoré boli určené jemu ako odmena, ako osobe poskytujúcej služby mandatára. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovedí svedkov N. a M. mal súd preukázané, že finančné prostriedky mali byť použité na vyrovnanie pohľadávok vzniknutých spoločnosťou Slovenská drevárska spoločnosť, s.r.o., voči štátnym inštitúciám.

O účelovosti tvrdenia obžalovaného svedčí aj skutočnosť, že pri jednaniach s dotknutými osobami poškodenej spoločnosti vytváral dojem, že je osoba znalá práva, osoba s právnickým vzdelaním, hoci preukázané bolo, aj z výpovede jeho samotného, že uvedené sa nezakladá na pravde. Obžalovaný argumentoval tým, že finančné prostriedky mu okrem iného boli poskytované na jednanie pred orgánmi prokuratúry, avšak z výpovede jeho samotného vyplýva, že nedokázal špecifikovať a konkretizovať o aké konania išlo, navyše na konania týkajúce sa uzatvárania zmierov a zastupovania spoločnosti pred orgánmi prokuratúry nemal oprávnenie, a taktiež sa nevedel vyjadriť, či vôbec existujú listinné dôkazy, ktoré by existenciu jednaní preukazovali. Obžalovaný nevykazoval poškodenej spoločnosti

žiadnu činnosť, ktorá by súvisela s poskytnutím finančných prostriedkov, ktoré preukázateľne prevzal, a ani iným spôsobom nebolo preukázané, že by obžalovaný skutočne služby, ku vykonaniu ktorých sa zaviazal, aj vykonal. Finančné prostriedky, ktoré boli poskytnuté obžalovanému, nevyložil na určený účel, a tieto si prisvojil, čím naplnil všetky pojmové znaky pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec -peňažné prostriedky, ktoré mu boli zverené. Podľa ust. § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. V intenciách uvedených kvalifikačných kritérií spôsobil obžalovaný poškodenej spoločnosti väčšiu škodu.

Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti opakovane trestne stíhaný pre trestnú činnosť namierenú proti majetku. Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 3T/114/2012 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov, pričom trest mu bol 2. 1. 2013 odpustený amnestiou prezidenta Slovenskej republiky. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Uvedený výrok o treste bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/48/2014, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 3. 9. 2016, pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, a zrušený bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/114/2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/61/2013 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 800,- eur a ustanovený bol náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, s uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/93/2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona. Uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 17. 7. 2016.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/129/2015 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona. Uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 6. 9. 2015. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky.

Rozhodnutím Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 3. 2011 mal súd preukázané, že voči obžalovanému bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie vedené pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 29. 9. 2012. Osvedčil sa rozhodnutím právoplatným 19. 10. 2012.

Okresný súd Bratislava II sp. zn. 1T/88/2012 rozhodnutím zo dňa 23. 7. 2010 rozhodol o podmiennečnom zastavení trestného stíhania obžalovaného pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 3. 8. 2012.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný je osobou, ktorá má sklony ku páchaniu trestnej činnosti namierenej proti majetku a z obsahu citovaných rozhodnutí vyplýva i jeho tzv. „rukopis“, ktorý možno vyhodnotiť ako premyslený a špecifický spôsob správania sa voči poškodeným osobám, pri ktorých vyvoláva dojem dôveryhodnej osoby a zadávaže si finančné prostriedky, ktoré v rozpore s určeným účelom používa pre svoj vlastný účel s cieľom obohatiť sa. V súčasnosti je vedených proti obžalovanému viacero trestných stíhaní pre trestnú činnosť namierenú proti majetku, avšak súd túto skutočnosť pripomína len na okraj, rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny, keď len na základe právoplatného rozhodnutia možno vysloviť záver o vine obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu bral súd do úvahy, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia),

a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V prípade obžalovaného súd konštatuje rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pretože v čase spáchania prejednávanej trestnej činnosti, nebol osobou, ktorá by už bola odsúdená pre inú trestnú činnosť, a teda súd konštatuje poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j/ Trestného zákona, pri súčasnom konštatovaní jednej priťažujúcej okolnosti podľa ust. § 37 písm. h/ Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Ku prečinu sprenevery sa vzťahuje trestná sadzba v rozpätí 1 rok až 5 rokov. Vzhľadom k tomu, že súd za zbiehajúcu sa trestnú činnosť ukladal obžalovanému súhrnný trest, pretože sa trestnej činnosti dopustil skôr, ako bol odsúdený citovanými rozhodnutiami za inú trestnú činnosť, zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 3T/48/2014 a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/114/2012, pričom uložený súhrnný trest vo výmere 30 mesiacov považuje z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, s poukazom na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, spôsob spáchania trestnej činnosti, priamy úmysel, pohnútku a následok trestnej činnosti, za primeraný. Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť. Súčasne súd zrušil všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne súd rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému L. L. v preukázanej výške 25.000,- eur, ako osobe, na ktorú prešla pohľadávka pôvodného poškodeného Slovenskej drevárskej spoločnosti, s.r.o.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.